

A remeg? Merkel

2019 július 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Micsoda tragikomikus finálé?ja egy régen kisiklott politikai karriernek.

Az élet már csak olyan, hogy egy-egy esemény több szempontból is értelmezhet?. Mint Kuroszava híres filmjében, a néz?pontunk határozza meg a narrációnkat. Ha azt mondjuk, hogy egy Angela Merkel nev? embertársunk beteg, akkor természetesen sajnálkozunk. Ha azonban onnan nézzük a történetet, hogy a német kancellárról van szó, leginkább Isten humorérzékér?l kell elmélkednünk.

Hiszen van abban valami végzetesen sorszer?, hogy azt a politikust, aki meghívta országába a harmadik világot, éppen a német himnusz alatt fogja el a remegés. Micsoda tragikomikus finálé?ja egy régen kisiklott politikai karriernek, egyúttal micsoda isteni igazságtétel… A nemzeti himnuszt, amelyet ebben a kultúrkörben minden ember állva hallgat végig, Angela Merkel kancellár már csak ülve fogadja. Ahogyan magára er?ltetett, merev mosolyával üldögél a mellé kényszerült politikustársával, ahogyan elégedetten hátrad?l, hogy milyen frappánsan megoldotta az ügyet, ügyesen sz?nyeg alá söpörte a problémát, abban minden benne van. És abban a mozdulatában is, ahogyan idegesen átkarolja magát, szemmel láthatóan attól rettegve, hogy ismét rátör a roham. A cél pedig az, hogy a titok, amelyet orvosai és természetesen ? maga is jól ismernek, nehogy kiszivárogjon. Nehogy kiderüljön az igazság.

A rejtélyes roham a legújabb kori német felvilágosodás kiskátéja szerint ugye, magánügy. Legalábbis azt állítja a statisztika, hogy a német emberek többsége szerint a remegésnek semmi köze a közélethez, Angela Merkel polgártársn? személyes ügyér?l van szó. Ha el is fogadjuk ezt a statisztikát – arra persze minden okunk megvan, hogy csak alapos kétkedés után tegyük ezt, hiszen ha a sajtó nem szabad Németországban, a kutatóintézetek, közvélemény-kutató cégek ugyan miért lennének elfogulatlanok? – szóval, ha rábólintunk erre a felmérésre, akkor mindenekel?tt az agymosás mértékér?l szükséges gondolkodnunk. Az önálló akaratától megfosztott, egyazon eszmei karámba terelt német polgárok szellemi színvonaláról. Akiknek a többsége – mondom, ha hihetünk a kimutatásnak – már a közügyet és a magánügyet sem képes megkülönböztetni egymástól. Akik nem érik fel ésszel, hogy ha egy kancellár, egy ország királya, köztársasági elnöke, de akár csak államtitkára beteg, az nem lehet magánügy. Akkor, majd ha a hivatalát visszaadta, az lesz. Addig azonban alkotmányos feladatainak ellátása vagy elláthatatlansága a legszigorúbb közügy, hiszen az egész társadalmat érinti, a következmények minden ember életét közvetlenül befolyásolhatják.

A nagybeteg Antall József tudta ezt annak idején, magánlevelezése szép tanúsága a betegsége ügyében tanúsított felel?sségérzetének. Igyekezett gondoskodni a folytatásról, lehet?ségei szerint tanácsokat, iránymutatásokat szabott munkatársainak, barátainak. Ugyanakkor igaza volt az akkori ellenzéknek, amely azt követelte, hogy tájékoztassák a közvéleményt Antall betegségének részleteir?l. Németországban azonban senki nem követel semmit, csend van, illedelmes hallgatás. Ennek ellenére Merkelnek nem azt kellene hazudnia, hogy minden rendben van, mert láthatóan semmi sincs rendben, hanem ki kellene állni az emberek elé, és elmondani az igazságot. Ha ugyanis nemcsak játsszuk, hanem valóban el is hisszük, hogy demokráciában élünk, a politikus nem valami Barbie baba, amelyet két dajkálás közben elrejtünk a sublótban, hanem beszámolási kötelezettséggel rendelkez?, felel?s tisztségvisel?. A népképviselet a nép képviseletét jelenti. És ha az egyik legf?bb tisztségvisel? beteg, akkor arról illik tájékoztatni a választókat.

A németeknek ez még nehezen megy. A szabálykövetésbe fognak belepusztulni. Ha valaminek kialakult rendje van, vakon és kétségek nélkül követik. És ha a hazugság ült tort a hazájuknak, akkor arra esküdnek, mert *Ordnung muss sein*. Számtalan vonzó tulajdonságuk és erényük mellett ez a kollektív jellemhibájuk okozza minden jelen idej? és jöv?beni nyomorúságukat. Nem csoda, hogy a csillogó díszletek mögött lassan megindult a rothadás. A politikai álmoskönyvekben azt olvassuk, hogy ha a polgárok képtelenek a magánügyet elkülöníteni a közügyt?l, ha elveszítik a józan eszüket, ha átprogramozhatóak egy szempillantás alatt, az semmi jót nem ígér a folytatásra.

Szentesi Zöldi László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló